

Rabbi Mandel Partnership Dedicated
לזכות רפואה וישועה מרדכי בן שרה רינה
לזכות ר' מאיר בן לאה

BITACHON WEEKLY

בראשית

MENUCHAS HANEFESH

NOTHING IS IMPOSSIBLE

THE KEY TO ANSWERED TEFILLOS

THE POWER OF POSITIVE THINKING

RECOGNIZING YOUR POTENTIAL

by Rabbi Yehuda Mandel

To receive Bitachon Weekly by email send a request
to: weeklybitachon@gmail.com

And now in Spanish bitajonsemanal@gmail.com

For Dedications call
(732) 363 – 1180

The Weekly Vaad can be heard

on Kol Halashon
(718) 906 – 6400
Option 1, 4, 93

www.kolhalashon.com

And now available on:

Bitachon Hotline
"A Life of Bitachon"
(732) 719 – 3898

Rabbi Mandel can also be heard on Kav Hashgacha Pratis 518-613-0140
Yiddish #122 Hebrew #222 English #322

The new edition of Bitachon Weekly is researched and edited by
Rabbi Yaakov Shur

לזכרון עולם בהיכל ה'

לזכר נשמות

נחמן בן זאב קהת משה
יטלא בת יהודה
אהרן בן יהודה אריה הכהן
טאבא בת ביילא
שרגא פייבל בן משה יוסף
גבריאלי בן פנחס
רחל בת נחמן
משה בן פנחס

לזכותן של

שרה יהודית בת ביילא
חיה פערל בת ביילא

BITACHON WEEKLY

פרשת בראשית תשפ"ז

IN THIS ISSUE

- DO MITZVOS WITH *GESHMAK* & SWEETNESS, EVEN WHEN YOU ARE NOT IN THE MOOD
- WE START THE YEAR WITH A *GAN EDEN* MODE
- THE TRUE ADAM HAS *HAKARAS HATOV*
- ALL THE PROBLEMS AND *TZAROS* IN THIS WORLD STEM FROM LACK OF THANKFULNESS
- YOUR MAIN GRATITUDE SHOULD BE FOR YOUR PHYSICAL BODY AND YOUR *RUCHANIYUS* GOODNESS IN YOUR LIFE
- BEFORE YOU START CRYING FOR YOUR NEEDS, LEARN TO BE SATISFIED AND HAPPY WITH WHAT HASHEM GAVE YOU
- THE TRUE "ADAM" IS THE *M'VAKESH* WHO IS ALWAYS TRYING TO IMPROVE
- THE *TORAH* GIVES SPECIAL *CHASHIVUS* TO THOSE WHO TRIED AND WANTED, EVEN THOUGH THEY MAY HAVE FAILED
- YOUR HEART'S DESIRE IS THE MAIN PART OF WHAT HASHEM LOOKS AT
- WE SIMPLY DON'T APPRECIATE OURSELVES
- IT'S HARD WORK TO APPRECIATE YOUR *MAALOS*, AND TO KEEP *CHAZZERING* ALL YOUR GREATNESS
- STORIES OF NOVARDOK

פרשת בראשית

וְיִשְׁלַחְהוּ ה' אֱלֹקִים מִגֵּן עֵדֶן ג כג

Do Mitzvos with Geshmak & Sweetness

EVEN WHEN YOU ARE NOT IN THE MOOD

Although Adam HaRishon's Chet drove him out of Gan Eden, he still has a Chiyuv of creating a Geshmak in Avodas Hashem in his life that resembles Gan Eden, like it says: זָה

I have to make Hashem beautiful, i.e., and do His Mitzvos with Geshmak. (Gemara¹). That's why Birchos HaTorah we ask Hashem: וְהָעֵרַב נָא "Make it sweet!" And in our present situation, we will get much more Schar for doing it with Geshmak, since we no longer have an automatic Gan Eden like Adam HaRishon, so we need to WORK

on having the Geshmak, and: לְפִיכֹה צִעֲרָא אֲגָרָא the harder the Mitzva is, the more Schar you get. Similarly, the Pele Yoetz says² that those who have great difficulties, yet they

If part of the Nusach of Birchos HaTorah is "make it sweet", then we see how being Geshmak is an integral part of learning Torah³

cheer themselves up, get the most reward. **

After we were involved in Teshuva during Yamim Nora'im, we remember two Yesodos before starting a new year. We remember that we just read: תַּחַת אֲשֶׁר לֹא עֲבַדְתָּ אֶת ה' that all Tzaros in the world come from the lack of Simcha.

And we remember saying on Rosh Hashanah: זֶה הַיּוֹם תַּחֲלִית הַיּוֹם הַזֶּה "Today is the anniversary of the first day of creation (of Man)" which was total Gan Eden! So we do Teshuva by having Z'man Simchaseinu, and we work hard on having a life of: דְּרָכֵי נֹעַם making the Torah Geshmak. ***

Chag HaSukkos is the blueprint of the Avoda of a whole year. The Lulav and Hadas cannot be thorny types of plants, because: דְּרָכֵיהֶם דְּרָכֵי נֹעַם מִשְׁלֵי ג יז the ways of the Torah are sweet. (Gemara⁴). So that's why

¹ שבת קלג ב, תנא, ז' א-ל' ואנוהו, התנאה לפניו במצות, עשה לפניו סוכה נאה, ולולב נאה, ושופר נאה, ציצית נאה, ספר תורה נאה, וכתוב בו לשמו, בדיו נאה, בקולמוס נאה, בלבלר אומן, וכורכו בשיראין נאין.

² פלא יועץ (להרב הגדול חסידא קדישא ופרישא, כבוד מורנו הרב רבי אליעזר פאפו זצוק"ל, ערך שמחה) וידוע שבכל מצוה ומצוה לפי צער אגרא, כן לענין השמחה האיש אשר הוא מר נפש מקורות הזמן, אם בעת עוסקו בתורה ותפלות וברכות ומצות ובשבת יפנה לבבו וישכח עוצבו ורוגזו וישמח בעושו, יגדל שכרו יותר ויותר ממי שהוא שקט ושאנן.

³ מסופר על מרן הגרי"ז שביקש א' מתלמידיו ללמוד עם בנו בכורו הילד יוסף דוב בתוך ביתו מסכת ב"ק. ותמיד השגיח עליהם בעין פקידה, לא רק בטיב ודרגת הלימוד לבד, אלא גם אם היה בו די שמחה כשיעור הראוי. (הרב מבריסק, ח"ג עמ' 154 במהדורה שבאנגלית).

⁴ סוכה לב א, אמר ליה רבינא לרב אשי, ממאי דהאי כפות תמרים דלולבא הוא, אימא חרותא (ענף הדקל משנתקשה שתי שנים ושלוש, ויוצאין בו לולבין הרבה שנשרו עליהן ונתקשו גם הם ונעשו עץ, זה פונה לכאן וזה פונה לכאן, כענפי שאר אילנות. רש"י) בעינא כפות וליכא (שאלם היה פרוד יפנתו, והרי זה פרוד, ואין אתה יכול לכופתו, שיהו ענפיו הפרודים כאן וכאן נכפתים ומתמעכים אצל אביהם שהן מחוברין בו, לפי שקשין הן). ואימא אופתא (אשטיל"א, מעיקר הדקל, שהוא חלק ואין ענף יוצא ממנו לכאן ולכאן, שאין לך כפות הימנו) כפות מכלל דאיכא פרוד, והאי כפות ועומד לעולם (כפות משמע שפרוד מתחלה, ואתה כופתו). ואימא כופרא (היינו נמי עץ כעין חרותא, אלא עדיין בן שנה או שתי שנים ולא נתעבה עצו, ואתה יכול לכפות ענפיו על ידי אגוד ולזקפן למעלה לאוגדן עם אביהן) אמר אביי, דרְכִיָּה דְּרָכֵי נֹעַם וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם כְּתִיב (ואלו עשויין כקוצים, ויוצאין בהן עוקצין הרבה, ומסרטין את הידים).

ושם (סוכה לב ב) תנו רבנן, ענף עץ עבת, שענפיו חופין את עצו (שכולו ענף, שהעץ מחופה בעלין על ידי שהן עשויין בקליעה, ושוכבין על אפיהן. רש"י) ואי זה הוא, הוי אומר זה הדס. ואימא זיתא (כולו עלין ארוכים ורצופים, ומתוך שהן מרובין מכסין את העץ) בעינן עבות וליכא (מעשה שרשרת, שיהו מורכבין זה על זה) ואימא דולבא (עץ ערמון, קשטני"ה, קלוע הוא אבל אין עליו

we take a pleasant *Lulav* and a pleasant *Hadas* that doesn't hurt you. Also, מְצַטֵּר if sitting in the *Sukkah* is causing you *Tza'ar*, you are *Patur* from *Mitzvas Sukkah*. ****

We Start the Year with a Gan Eden Mode

And on *Sukkos* we have a *Simchas Bais*

HaSho'eva that: מִי שֶׁלֹא רָאָה שְׂמֵחַת בֵּית הַשְּׂוֹאֵבָה, לֹא רָאָה שְׂמֵחָה was on a level of *Simcha* like no other! All *Chagim* are *Y'mei Simcha*, but only *Sukkos* is *Z'man Simchaseinu*. Its very essence is *Simcha*! *Chag HaSukkos* is the *Gan Eden* mode that we start the year with, and we try to stick to it the entire year and make *Geshmak* everything we do! Our *Mussar Sedarim*, *Chesed*, *Torah*, *Tefila*. A *Yid* has to always tell himself "I love what I'm doing", especially in *Avodas Hashem*; and even his *Yissurim* have to be appreciated.

הָאִשָּׁה אֲשֶׁר נִתְּנָה עִמָּדִי ג' יב

The True Adam Has Hakaras HaTov

*Chazal*⁵ criticize *Adam* for not having *Hakaras HaTov*, *Dovid* took his last 70 years, and specialized in *Hakaras HaTov*, with his *Tehilim* and loads of *Hallel* with *Shevach* and

V'hoda'ah. He specialized in the weakness of *Adam HaRishon*. It appears like he was created to be *M'saken* (fix) what *Adam HaRishon* did. It would seem like *Dovid* was the true *Adam*, and the basic *Yesod* of every human is to thank Hashem (like the *Ramban* says⁶ that the shul is there for people to say:

"We are Your creations"). **

If you don't thank, then you aren't really a human; rather like an animal! Actually, the *Yehudi* (which means *Hoda'ah*) took over the world, as *Chazal* say: אָתָם קָרִיין אָדָם, וְאֵין אוֹמוֹת הָעוֹלָם קָרִיין we became the true *Adam*. When your very name means thank you *Hoda'ah*, then you always thank. This is why *Yehuda* was unanimously accepted as the *Melech* of all his brothers, and *Dovid* came from him. ***

The truth is that if you aren't overflowing with appreciation and thankfulness over your own Maalos, then you have deep-seated complaints to Hashem for not making you better....

All The Problems and Tzaros in This World Stem from Lack of Thankfulness

When we shake the *Lulav* during *Hallel*, most of the shaking is done when we say: הוֹדוּ לָהּ 'Give thanks to Hashem whose kindness is forever. Shaking the *Lulav* chases away bad *Kochos* (*Gemara*⁷), and being thankful by saying

רְצוּפִין לְכַסּוֹת כָּל עֵצוֹ) בַּעֲיֵין עֲנִפּוֹ חוֹפִין אֶת עֵצוֹ וְלִיכָא. וְאִמָּא הִירְדוּף (כַּמִּין קְלִיעָה עֲשׂוּיִין עֲלִיו) אִמַּר אַבִּי, דְּרִכָּה דְּרִכִּי נַעֲמִי, וְלִיכָא (וְהָאִי מְבַרֵּךְ בְּרִיז אֶת הַיָּדִים כְּקוֹצִים, שְׂרָאשִׁי עֲלִיו עֲשׂוּיִין חֲדִין כַּמְחֻט). רַבָּא אִמַּר מֵהַכָּא, הָאֵמֶת וְהַשְּׁלוֹם אֶהְבּוּ (וְזֵה אִינוּ לֹא אִמַּת וְלֹא שְׁלוֹם, שְׁהוּא עֲשׂוֹי לְסֵם הַמּוֹת).

⁵ רש"י עה"פ האשה אשר נתנה עמדי (ג' יב) כאן כפר בטובה.

ובגמ' ע"ז ה' ב, בני כפויי טובה דכתיב (בראשית ג' יב) האשה אשר נתנה עמדי הוא נתנה לי מן העץ ואכל (אשר נתנה עמדי - לשון גנאי הוא שתולה הקלקלה במתנתו של מקום והוא עשאה לו לעזר. רש"י).

⁶ הרמב"ן על התורה (סוף פרשת בא) ולפיכך אמרו (אבות ב א) הוי זהיר במצוה קלה כבחמורה, שכולן חמדות וחביבות מאד, שבכל שעה אדם מודה בהן לא-להיו, וכוונת כל המצוות שנאמין בא-להינו ונודה אליו שהוא בראנו, והיא כוונת היצירה, שאין לנו טעם אחר ביצירה הראשונה, ואין א-ל עליון חפץ בתחתונים, מלבד שידע האדם ויודה לא-להיו שבראו, וכוונת רוממות הקול בתפלות, וכוונת בתי הכנסיות, וזכות תפלת הרבים, זהו שיהיה לבני אדם מקום יתקבצו ויודו לא-ל שבראם והמציאם ויפרסמו זה ויאמרו לפניו בריותך אנחנו.

⁷ סוכה לז ב, אמר רבי חמא בר עוקבא אמר רבי יוסי ברבי חנינא, מוליך ומביא כדי לעצור רוחות רעות, מעלה ומוריד כדי לעצור טללים רעים, אמר רבי יוסי בר אבין ואיתימא רבי יוסי בר זבילא, זאת אומרת שירי מצוה מעכבין את הפורענות, שהרי תנופה

Hodu is for sure a *Koach* of bringing goodness, and pain & evil are diminished. ****

There are two famous *Pshat'im* in the *Arba Minim*. The *Esrog* has: טעם וריח good taste and smell, which symbolizes a *Talmid Chochom* who has *Torah* and *Ma'asim Tovim*. The *Lulav* (which produces dates and has good taste without smell) represents the person who has *Torah* without *Ma'asim Tovim*. *Hadasim* smell good without taste, like the person who has only *Ma'asim Tovim*, and the *Arava* has neither good taste or smell. (This can be the reason why the *Arava* becomes the biggest celebrity on *Hoshana Rabba*,

since he has a *Lev Nishbar* (broken heart). The other *Pshat* is that *Lulav* is like a: שדרה

spine, *Hadasim* are like eyes, *Aravos* are lips, and *Esrog* is the heart. ****

Your Main Gratitude Should Be for Your Physical Body and Your *Ruchaniyus* Goodness in Your Life

Chazal say⁹ that a dry (dead) *Lulav* is *Passul* because: לא the dead cannot praise Hashem. So we see that the *Arba Minim* praise Hashem, and it says on them: אֲז יִרְנְנוּ עֲצֵי הַיַּעַר דְּהֵי"א טז לג the trees of the forest will sing. (*Tosafos*¹⁰). We see in these two *Pshat'im* the human body and the good deeds of a person.

*Keep appreciating, and make sure you go back to your very infancy, when you had plenty of Mof'sim (miracles), including survival inside your mother, which is Nisei Nissim. Chovos Halvavos*⁸

שירי מצוה היא, ועוצרת רוחות וטללים רעים, ואמר רבא, וכן בלולב (מוליך ומביא מעלה ומוריד. רש"י). רב אחא בר יעקב ממטי ליה ומייתי ליה, אמר, דין גירא בעיניה דסטנא, ולא מלתא היא, משום דאתי לאיגרוי ביה.

⁸ חובות הלבבות שער הבחינה (פרק ה) ותחילת מה שראוי לך, שתעלה במחשבתך אל תחילת האדם ואל ראשית הוייתו, ואז תראה, כי חסד האלקים עליו ממציאו אחר אפסו, והוא צאתו מתכונת היסודות אל תכונת הצמח, ואחר כך יעתק מתכונת הצמח אל תכונת המזון, וממנו יעתק אל תכונת הזרע והדם, וממנו יעתק אל תכונת החיים, ואחר כך יעתק ממנה אל תכונת האדם, והוא החי המדבר, והוא הולך בשינויים וגלגולים, וסיבות מתחלפות, ומצעים מתמידים מחוברים במחשבה נכונה וחיבור מתוקן. וכאשר תתבונן בזה תראה סימן הטובה והחכמה והיכולת בכל, שתוכל ותחשוב בשרשי חיבורו הנראים, איני רוצה לומר נפשו אלא גופו. תראה גוף האדם מורכב מיסודות חלוקים וטבעים שאינם דומים, חיברם הבורא יתעלה בגבורתו וקשרם בחכמתו, והתחבר מהם גוף עומד מתאחד במראיתו, מתחלק בטבעיו. וחיבר אליו עצם רוחני אוירי, דומה לרוחניות האיש העליונים, וזה העצם הוא נפשו, אשר קשרה בו באמצעים ראויים לשתי הקצוות, והם רוח החיים והחום הטבעי, והדם והגידים והעצמות והעורקים. ושם להם סיבות לשמרם ולהגן עליהם מהפגעים, והם הבשר והעצמות והמיתרים והעור והשער והצפרנים, וכלם מגינים מכסים להגן עליהם מהפגעים. ואחר כך חשוב בחנות הבורא יתעלה בהנהגתו את האדם, אשר שם לו בטן אמו למצע בתחילת ענינו, כדי שיהיה במקום שמור ומבצר נצור, מקום שלא תשיגהו יד, ולא יגיעו אליו לא חום ולא קור עם המגן החזק והמחסה הנבצר, ועם המזון המדומן. והוא הולך וגדל עד שיחזק על התנועה והתנועה, עם הגעתו אל מזונו מבלי יגיעה וטורח הוכן לו במקום אשר לא יוכל אדם להגיע אליו בשום פנים, וכל אשר יגדל גופו ירבה מזונו עד עת קצבו. ואחר כך יצא מבטן אמו על דרך צר מבלי תחבולה שהתחכם בה לצאתו, ולא דבר שיעשה לסייע לו בו, אלא ביכולת החכם הרחום וחנן המרחם על כל בריותיו, כמו שאמר לאיוב (לט א-ב) הִדְעָתָ עֵת לָדֹת יַעֲלֵי סֶלַע חִלָּל אֵילֹת תִּשְׁמַר, תִּסְפֹּר יָרְחִים תִּמְלֶאנָה וְיִדְעָתָ עֵת לְדִתָּנָה. ואחר כך יצא הולד לעולם הזה, והוא חלש בחושיו וזולתי חוש המישוש והטעם. ואחר כך יכין לו הבורא יתעלה מזונו משדי אמו, ויהפך הדם שהיה מזונו במעי אמו לחלב בשדיה, ניגר וערב ומתוק, כמעין הנובע בעת הצורך לו, אינו רב שיכבד על אמו משאו ויגר מבלי מיץ, אלא מעט שייגע הולד בהוציאו ומצו מן השד. ומחנותו בזה, ששם נקב השד כפי מחט, לא רחב שייגר החלב מבלי יוצץ או יחנק בו הולד בעת מצו את השד, ולא צר הרבה שיטרח בהוצאתו במיץ. ואחר כך יחזק גופו לראות המראים ולשמע הקולות, ויתנה האלקים לחן לחסד ולרחמים בלב יולדיו כדי שלא יכבד עליהם גידולו, וירגישו עליו יותר מעצמם במאכל ובמשתה, ויקל בעיניהם כל טרחו ועמל גידולו מרחיצה וחיטול וכיוצא בהם, ולנהלו לאט ולדחות מעליו כל נזק על כרחו.

⁹ ירושלמי סוכה (פ"ג ה"א) יבש פסול. רבי אבין בשם רבי יודה בר פזי, היבש פסול על שם (תהלים קטו) לא המיתים יהללניה. ¹⁰ תוספות סוכה (לז ב, ד"ה בהודו) וטעמא דבית הלל אע"פ שאין אנא ה' הושיעה נא תחלת הפרק ולא סוף הפרק מנענעים משום דכתיב (דהי"א טז) אז ירננו עצי היער מפני ה' כי בא לשפוט את הארץ וכתוב בתריה הודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו וכתוב נמי בתריה ואמרו הושיענו א-להי ישענו והיינו ירננו שמנענעים את הלולב ומשבחין בהודו ובאנא ה' הושיעה נא.

These are the two areas that people should constantly be thankful for. His very existence (his body & all its parts) & all those many *Ruchaniyus* goodness in his life. *****

Before You Start Crying for Your Needs, Learn to Be Satisfied and Happy with What Hashem Gave You

We also shake *Lulav* during: אָנָּה ה' הוֹשִׁיעָה נָא.

Notice that first we say זֶה הַיּוֹם and then we ask for a *Yeshua*. Before you start crying for your needs, learn to be satisfied and **overjoyed** with this very day that Hashem gave you (basic of basics!) Then Hashem sees how appreciative you are, and He'll answer your requests quicker. *****

Similarly, we say: שְׂבַעְנוּ מְטוֹבָךְ שְׂבַעְנוּ מְטוֹבָךְ i.e., first you feel **full** of Hashem's goodness (שְׂבַעְנוּ מְטוֹבָךְ) and only THEN you say שְׂמַחְנוּ בִּישׁוּעָתְךָ grant us the *Simcha* that results from Your *Yeshua*.

כִּי טוֹב

The True Adam Is the *M'vakesh* Who Is Always Trying to Improve

כִּי טוֹב "It was good" is mentioned only when what was created is complete. (*Rashi*¹², *Ramban*¹³). Only by an *Adam* it doesn't say:

*People tend not
to appreciate
their greatness,
and this is a
trick of the
Yetzer Hara.
Chovos
Halvavos*¹¹

כִּי טוֹב "It was good", because an *Adam* is always *Chasser* (incomplete) since he needs to always grow. Although not getting a כִּי טוֹב "It was good", sounds like a *Chisaron*, this is the exact greatness of a human, i.e., when he feels he's not good enough and has to grow. *Adam* gave 70 of his original 1,000 years of life to *Dovid*. **

When *Adam* sinned, he said: "I sinned because of the woman You gave me", i.e., it's not his fault. But when *Dovid* sinned, he was *Modeh* (admitted) and he said: my sin is before me always. He was always in a mode of constant need for improvement. The word "*Chet*" actually means to be "missing", like it says¹⁴ about the archers of

Shevet Binyamin who were such expert sharp-shooters that: וְלֹא יָחֹטֵא they never "missed" their mark. The true *Adam* is the *M'vakesh* (seeker) who is always trying to improve. ***

Trying And Wanting Is Everything

There are two *Haftorah*'s at the end of *Chag HaSukkos*. Both at the beginning of *Sefer Melochim*, where *Shlomo* keeps praising his

¹¹ חובות הלבבות שער חשבון הנפש (פרק ג) והשמונה עשר, חשבון האדם עם נפשו וכו' ויסתכל אחר כך במה שחלק הבורא מן הגדולה לאדם, שהשליטו במיני החיים והצמחים והמוצאים, כמו שכתוב (תהלים ח ז) תִּמְשִׁילֵהוּ בְּמַעֲשֵׂי יְדֶיךָ כֹּל שֶׁתֵּה תַחַת רִגְלָיו, ושהודיעו חוקי תורתו, והעמידו על כל מה שיש בו תקנתו מסודות עליון העולם הזה ותחתונ. והרים מעלתו בשבחו ובהודאתו לבוראו, ובקראו אליו בצרות, ובענותו בעת המצוקות, ובחרו בו, ושלחו אל בראיו, ומסרו אליו סודות גבורתו, והראות המופתים על ידו, עם מה שיארך סיפורו מן הטובות הנסתרות והנראות, הגופיות והרוחניות, הכוללות והמיוחדות, חסד וטובה עלינו. והסתכל, אחי, כמה ערכך נקלה ועניך נבזה, וכמה גידלך בוראך עם מה שאינו צריך לך, וגודל צרכך אל השגחתו והנהגתו, וחוס על העטרה הגדולה (ס"א המעולה) הזאת אשר עטרך בה, והמעלה הרמה שהרימך אליה בעולם הזה, והגמול הגדול שצפנו לך בעולם הבא, והדבקר (בהידבקר) בעבודתו ובהודאתו.

¹² רש"י עה"פ מעל לרקיע (א ז) ומפני מה לא נאמר כי טוב ביום שני, לפי שלא היה נגמר מלאכת המים עד יום ג', והרי התחיל בה בשני, ודבר שלא נגמר אינו במלואו וטובו ובשלישי שנגמרה מלאכת המים, והתחיל וגמר מלאכה אחרת, כפל בו כי טוב ב' פעמים, אחת לגמר מלאכת השני, ואחת לגמר מלאכת היום.

¹³ הרמב"ן עה"פ וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי טוֹב (א י) הוא קיומם בחפצו. והענין, כי כאשר הליבשם הצורה הזו חפץ בהם והיה הקיום, כמו שפירשתי (בפסוק ד) וזה מה שאמרו רבותינו (ב"ר ד ו) מפני מה לא נאמר כי טוב בשני, לפי שלא נגמרה מלאכת המים, לפיכך כתוב בשלישי שני פעמים, אחד למלאכת המים ואחד למלאכת היום.

¹⁴ מכל העם הזֶה שְׂבַע מֵאוֹת אִישׁ בְּחֹר אֶטֶר יָד יָמִינוּ כָּל זֶה קָלַע בָּאֶבֶן אֶל הַשֶּׁעָרָה וְלֹא יָחֹטֵא. שופטים כ טו.

father Dovid since he **wanted** to build the **Bais Hamikdash!** **וְהָיָה עִם לִבְבִּי דָּוִד אֲבִי לְבָנוֹת** **בֵּית לְשֵׁם ה' אֱ-לֹהֵי יִשְׂרָאֵל**. וַיֹּאמֶר ה' אֶל דָּוִד אֲבִי יִעָן

אֲשֶׁר הָיָה עִם לִבְבְּךָ לְבָנוֹת בֵּית לְשֵׁמִי הַטִּיבֶת כִּי הָיָה עִם לִבְבְּךָ מ"א ח יז"ח Shlomo mentions briefly that he himself actually built the **Bais Hamikdash** (**וְאָקָם תַּחַת דָּוִד אֲבִי**) וַאֲשֶׁב עַל כֶּסֶּא יִשְׂרָאֵל כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר ה' וְאֶבְנֶה הַבַּיִת לְשֵׁם ה' אֱ-לֹהֵי יִשְׂרָאֵל מ"א ח and as his father's agent), but he is mainly getting across a message of his father's greatness for **desiring** to build! ****

The Torah Gives Special Chashivus to Those Who Tried and Wanted Even Though They May Have Failed

And indeed, Chazal say¹⁶ that the **Bais Hamikdash** is שְׁמוֹ attributed to Dovid, like it says: מְזִמּוֹר שִׁיר וְהָיָה לְדָוִד תְּהִלָּה לְא

Hamikdash of Dovid), and not to Shlomo. The Torah gives special **Chashivus** to those who tried & wanted even though they may have

failed! This is a main lesson of the entire **Bais Hamikdash!** *****

It appears odd that one of the holiest activities in the **Bais Hamikdash** is through blood (throwing the blood of the **Korban** on the **Mizbeach**), and this causes a **Kapara**. Chazal¹⁷ use blood as a symbol of a: דָּבָר מְאֻסִּים disgusting thing. The **Cohanim** desire to have the **Zechus** of throwing the blood with the **Kli** (by all **Korbanos**), or pressing blood on the **Mizbeach** with their index finger (by the **Korban Chatas**). In **Haggadah Shel Pesach** we express our desire¹⁸ to be **Zoche** to bring a **Korban Pesach**

and spill the blood on the walls of the **Mizbeach**. *****

Although doing a Mitzva makes a person close to Hashem, when you are trying and on the way to doing a Mitzva, you are completely with Hashem.
- Mahara¹⁵

¹⁵ חידושי אגדות מהר"ל (קידושין לט ב) שלוחי מצוה אינם ניזקין וכו'. פירוש, כאשר האדם הולך לעשות המצוה יש לו חבור ודביקות אל הש"י לגמרי, כי המצוה היא דרכי הש"י, והמתנועע אל המצוה הוא מתנועע אל הש"י, וכל מתנועע אל דבר מתקשר ומתחבר לשם לגמרי, ולכן אמרו בפרק כל כתבי (שבת קיח ב) א"ר יוסי יהא חלקי עם המתים בדרך המצוה, כי תכלית האחרון שיהיה נשמת האדם צרורה עם הש"י, וכאשר מת בדרך מצוה, שהלך להתחבר עם הש"י, נשמתו צרורה לשם לגמרי, וכאשר תראה כי האש אשר מתנועע אל המעלה יש לו חיבור ודביקות לשם לגמרי.

¹⁶ מכילתא (פרשת השירה, פרשה א) אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת (טו א) וְכִי שִׁירָה אַחַת הִיא, וְהָלָא עֶשֶׂר שִׁירֹת הֵן, הָרִאשׁוֹנָה שֶׁנֶּאֱמָרָה בְּמִצְרַיִם שֶׁנֶּאֱמָר (ישעיה ל כט) הַשִּׁיר יְהִי לָכֶם כְּלִיל הַתְּקֵדֶשׁ חֵג וְגו'. הַשְּׁנִיָּה עַל הַיָּם, שֶׁנֶּאֱמָר אֲזַיְשִׁיר מִשָּׁה. הַשְּׁלִישִׁית עַל הַבָּאֵר, שֶׁנֶּאֱמָר (חֲקֵת כֹּא יז) אֲזַיְשִׁיר יִשְׂרָאֵל. הָרְבִיעִית שֶׁאֵמָר מִשָּׁה, שֶׁנֶּאֱמָר (וַיֵּלֶךְ לֹא כֹד, ל) וְהָיָה כְּכֹלֹת מִשָּׁה לְדַבֵּר אֶת כָּל דְּבָרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת. הַחֲמִישִׁית שֶׁאֵמָר יְהוֹשֻׁעַ, שֶׁנֶּאֱמָר (יְהוֹשֻׁעַ י יב) אֲזַיְדַּבֵּר יְהוֹשֻׁעַ לֵה' בַּיּוֹם תֵּת ה' וְגו'. הַשְּׁשִׁי שֶׁאֵמָרָה דְּבוּרָה וּבֶרֶק, שֶׁנֶּאֱמָר (שׁוֹפְטִים ה א) וַתִּשֶּׁר דְּבוּרָה וּבֶרֶק בֶּן אֲבִינֵעָם. הַשְּׁבִיעִית שֶׁאֵמָר דָּוִד, שֶׁנֶּאֱמָר (ש"ב כב א) וַיִּדְבֹּר דָּוִד לֵה' אֶת דְּבָרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת. הַשְּׁמִינִית שֶׁאֵמָר שְׁלֹמֹה, שֶׁנֶּאֱמָר (תְּהִלִּים ל א) מְזִמּוֹר שִׁיר חֲנֻכַּת הַבַּיִת לְדָוִד, וְכִי דָוִד בָּנָא, וְהָלָא שְׁלֹמֹה בָּנָא, שֶׁנֶּאֱמָר (מ"א יד) וַיִּבֶן שְׁלֹמֹה אֶת הַבַּיִת, וְהָיָה תֵּל מְזִמּוֹר שִׁיר חֲנֻכַּת הַבַּיִת לְדָוִד, אֲלָא לִפִּי שְׁנֵתֵן דָּוִד נִפְשׁוֹ עָלָיו לְבָנוֹתוֹ נִקְרָא עַל שְׁמוֹ. וְכֵן הוּא אוֹמֵר (תְּהִלִּים קלב א-ו) זְכוֹר ה' לְדָוִד אֶת כָּל עֲצוֹתָיו, אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לֵה' נָדָר לְאַבְרָם יַעֲקֹב, אִם אֲבֹא בְּאֶהָל בֵּיתִי אִם אֶעֱלֶה עַל עָרֶשׁ יְצוּעִי, עַד אֲמָצֵא מְקוֹם לֵה' מִשְׁכָּנֹת לְאַבְרָם יַעֲקֹב, הִנֵּה שְׁמַעְנוּהָ בְּאֶפְרַתָּה מִצְּאֹנָה בְּשֹׁדֵי יַעֲרִי, וְאִם כֵּן מִה הוּא אוֹמֵר (מ"א יב טז) רָאָה בֵּיתְךָ דָּוִד, הֵא לִפִּי שְׁנֵתֵן דָּוִד נִפְשׁוֹ עָלֶיהָ נִקְרָא עַל שְׁמוֹ. וְכֵן אַתָּה מוֹצֵא שְׁכַל דְּבַר שֶׁאֵמָר בְּתוֹךְ נִפְשׁוֹ עָלָיו נִקְרָא עַל שְׁמוֹ.

¹⁷ משנה סוף מכות, רבי שמעון בר רבי אומר, הרי הוא אומר (ראה יב כג) רק חזק לבלתי אכל הדם כי הדם הוא הנפש וגו', ומה אם הדם שנפשו של אדם קצה ממנו, הפורש ממנו מקבל שְׂכָר. גָּזַל וְעִרְיֹת שֶׁנִּפְשׁוֹ שֶׁל אָדָם מִתְאַוָּה לָהֶן וּמִחֲמַדְתָּן, הַפּוֹרֵשׁ מֵהֶן עַל אַחַת כְּמֵה שְׂיִזְכָּה לוֹ וְלְדוֹרוֹתָיו וְלְדוֹרוֹת דּוֹרֹתָיו עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת. רַבִּי חֲנִנְיָ בֶן עֲקִישָׁי אוֹמֵר, רָצָה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְזַכּוֹת אֶת יִשְׂרָאֵל, לְפִיכָךְ הִרְבֵּה לָהֶם תּוֹרָה וּמִצְוֹת, שֶׁנֶּאֱמָר (ישעיה מב כא) ה' חִפֵּץ לִמְעַן צַדִּיק וְגִדִּיל תּוֹרָה וַיֵּאדֹר.

¹⁸ כֵּן ה' אֱ-לֹהֵינוּ וְאֱ-לֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יִגְעֵנוּ לְמוֹעֲדִים וְלִרְגָלִים אֲחֵרִים הַבָּאִים לְקִרְאָתָנוּ לְשִׁלוֹם, שְׂמִיחִים בְּבִנְיָן עֵינֵינוּ וְשִׁשִּׁים בְּעִבּוֹדְךָ. וְנֹאכַל שֵׁם מִן הַזִּבְחִים וּמִן הַפְּסָחִים אֲשֶׁר יִגְעֵ דָמָם עַל קִיר מִזְבֵּחְךָ לְרָצוֹן, וְנוֹדָה לְךָ שִׁיר חֲדָשׁ עַל גְּאֻלָּתָנוּ וְעַל פְּדוּתָנוּ נִפְשָׁנוּ. (ברכת אשר גאלנו).

Your Heart's Desire Is the Main Part of What Hashem Looks At

I'm not getting involved in: סִתְרֵי תוֹרָה the secrets of the *Torah*, but blood all comes from the heart, and: רַחֲמָנָא לִיבָא בְּעֵי by Hashem, the main thing is what's in your heart. Your heart's desire is the main part of what Hashem looks at. The *Chovos Halvavos* in his *Hakdama* is very involved in proving¹⁹ how even by doing the worst *Aveira* you aren't a *Rasha* so fast, if you didn't desire and have: כּוֹנֵת הַלֵּב intention. **And even if you didn't actually do a Mitzva but you wanted to and tried to, then you are a Tzaddik.** *****

We can suggest that this is a *Remez* that something as: קָאֵס disgusting and smelly as blood can be the biggest *Zechus* and *Kapara* if you meant good. Of course there are rules in *Yiddishkeit*, and you aren't always such a *Tzaddik* just for wanting. **But more often than not, most of us have little respect for our noble, yet non-successful efforts of our holy desires, and this is an *Ikar* reason why people look down at themselves and fall into depressions.** *****

*A Yid's true
desire is to do
Ratzon Hashem
- Rambam²⁰*

We Simply Don't Appreciate Ourselves

I know several *Chashuva Yidden* and even *Gedolei Torah* who weren't appreciated and didn't "make it". I've heard remarks like: "They don't appreciate so-and-so". I can say with *Achrayus* that this is virtually true about all of us (including our best), we simply don't appreciate ourselves. The *Yetzer Hara* makes you focus on all kinds of sins and weaknesses. And there are hundreds and hundreds of *Zechusim* that people have, but it can mean almost nothing to them. *****

It's Hard Work to Appreciate Your Maalos and to Keep Chazzering All Your Greatness

People who are in the habit of *Shmiras Einayim* or *Shmiras HaLashon* or being friendly and caring for others can feel like nothing happened. "It's easy for me and I'm almost used to it", etc. It is hard work to appreciate your *Maalos*, and to keep *Chazzering* with a: סִדֵּר קְבוּעַ (set time) all your greatness. If you would do things like this, then it would build you and make you great, and full of *Simcha Shel Mitzva* which gives you a thousand times more *Schar*. (*Orchos*

¹⁹ חובות הלבבות (הקדמה) וכאשר התברר לי חיוב מצוות הלבבות מן התורה, כאשר התברר מן השכל, חפשתי עליו בדברי רבותינו, זכרונם לברכה, ומצאתיו יותר מפורש בדבריהם ממה שהוא מפורש בספרים ומן השכל. קצתו בכלל, כמו שאמרו (סנהדרין ק"ב) רחמנא לבא בעי, ואמרו (ירושלמי ברכות פ"א ה"ח) לבא ועינא תרי סרסורי דחטאה נינהו. וקצתו בפרט, במסכת אבות, שאין צריך להאריך בזכרו. ומצאתי הרבה ממנו במידותיהם ובמנהגיהם המקובלים מהם, כשהיו נשאלים על עניניהם, כמו שאמרו רבותינו, זכרונם לברכה (מגילה כ"ב) במה הארכת ימים. וראיתי מצד הכתוב עוד במכה נפש בשגגה (במדבר לה י"א) שאינו חייב מיתה, ומי שהוא שוגג במצוות אשר לא תעשינה, שחייבים עליון במזיד אחת מארבע מיתות בית דין או כרת, שאינו חייב עליון אלא חטאת או אשם. וכל זה ראייה, כי העיקר בחיוב העונש אינו אלא עד שיהיו הלב והגוף משתתפים במעשה, הלב בכוונתו והגוף בתנועתו. וכן אמרו במי שעשה מצוה ולא נתכוין לעשותה לשם שמים, שאינו מקבל עליה שכר. ²⁰ רמב"ם הלכות גירושין (ב"ב) מי שהדין נותן שכופין אותו לגרש את אשתו ולא רצה לגרש, בית דין של ישראל בכל מקום ובכל זמן מכין אותו עד שיאמר רוצה אני, ויכתוב הגט והוא גט כשר. וכן אם הכוהו גוים ואמרו לו עשה מה שישאלך אומריך לך, ולחצו אותו ישראל ביד הגוים עד שיגרש, הרי זה כשר. ואם הגוים מעצמן אנסוהו עד שכתב, הואיל והדין נותן שיכתוב, הרי זה גט פסול. ולמה לא בטל גט זה, שהרי הוא אנוס, בין ביד גוים בין ביד ישראל? שאין אומריך אנוס אלא למי שנלחץ ונדחק לעשות דבר שאינו מחוייב מן התורה לעשותו, כגון מי שהוכה עד שמכר או נתן, אבל מי שתקפו יצרו הרע לבטל מצוה או לעשות עבירה, והוכה עד שעשה דבר שחייב לעשותו, או עד שנתרחק מדבר שאסור לעשותו, אין זה אנוס ממנו, אלא הוא אנוס עצמו בדעתו הרעה, לפיכך זה שאינו רוצה לגרש, מאחר שהוא רוצה להיות מישראל, רוצה הוא לעשות כל המצוות ולהתרחק מן העבירות, ויצרו הוא שתקפו, וכיון שהוכה עד שתשש יצרו ואמר רוצה אני, כבר גרש לרצונו.

Tzaddikim²¹).

NOVARDOK

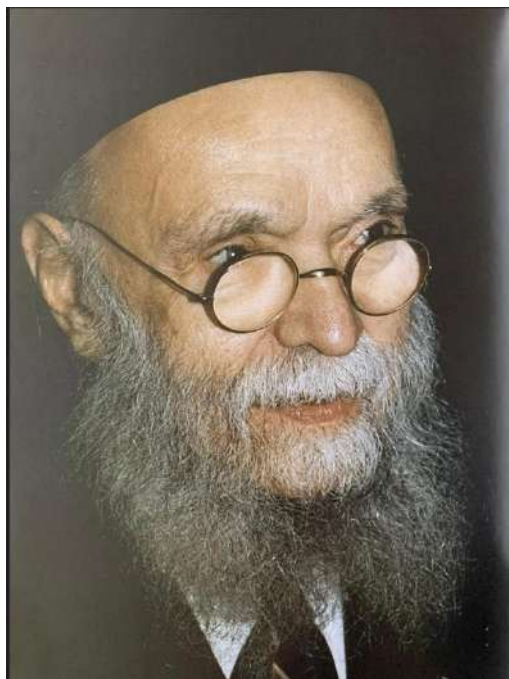
Ratzon Hashem is #1 in Novardok;

Not Your Personal Retzonos

In Novardok, status meant nothing. Of course they are respectful of everyone, but they didn't fall for the Velt's weaknesses of worshipping "rising stars" and people of stature. We recently spoke about a certain Yid who had learned in Novardok. After the war, he lived in Bnei Brak and became an 8th grade Rebbe. We mentioned how he ran away from Kavod, and refused to get involved in any-way with a brand-name bachur. **

In the same way, he had no interest in a top shiur, and he taught younger boys. *Ratzon Hashem is #1 in Novardok*; not your personal *Retzonos*, which even in *Ruchaniyus* can be full of *Negi'os*. He was a major *Masmid*, who also gave several *Daf Yomi Shiurim* daily. He came home every night at 11:00 pm, and he used to disappear in a quiet room and learn *Mussar B'hispa'alus* for at least ½ an hour. ***

His *Mussar Seder* was fire, and many times his son heard him crying during this *Seder*. He was also very involved in constantly

R' Avrohom Pam

thanking Hashem for tiny *Mitzvos*, and every *Amen* that he said was a big *Simcha* in his life. He was always learning *Masechta Kiddushin* with his *Talmidim*. Once, his son mentioned to him that people will think that all he knows is *Kiddushin*. ****

He told his son that he learns what's good for his *Talmidim*. He was most familiar with the *Shakla V'tarya* of *Kiddushin*, so he decided to spend his life testing children *Davka* on that *Masechta*. R' Avrohom Pam *Zatzal* was a *Gadol B'torah*, and yet he spent the lion's share of his time with the *Masechtos* that catered to his *Talmidim*. *****

R' Galinsky *Zatzal* was a big admirer of Rav Pam *Zatzal*. R' Pam indeed hated *Kavod*. Despite his greatness, he never wore a long *Beged* that is fitting for a *Rosh Yeshiva*, and he wore a simple bent down hat. I once asked him for a *Bracha*, and he got upset and he said, "Maybe I should get a *Bracha* from you?" *****

He was once speaking publicly in Lakewood, and he quoted a *Yerushalmi*. Then

he laughed and said "I barely know *Bavli*, and here I am quoting *Yerushalmi*?!" He ran away from *Machlokes* like a true *Anav* who admits that everyone is better than him. He also had plenty of *Menucha* and *Simcha*, and he wasn't the type who jumps all over the place trying to take over the world.

²¹ אורחות צדיקים (שער השמחה) לכן ישים כל אדם שמחתו על התורה בעת שיעשה המצות ישמח בלבו על שזכה להיות עבד למלך עליון אשר בני מעלה ישתחוו לו. וכן אמר דוד (תהלים קיט קסב) שש אנכי על אמרתך כמוצא שלל רב. וכל העושה מצוה בשמחה יש לו שכר אלף ידות יותר ממי שהמצוה עליו למשא. כאברהם ודוד שכל היום כולו היו עוסקים בתורה ומפארים ומשבחים בשירות ותשבחות להקב"ה להרים קול בשמחה. ואז מצליח בכל דרכיו וטוב טעמיו ושולח הקב"ה רוח הקודש בקרבו ולבו שמח ומתמלא אהבת הקב"ה ונפשו קשורה בגילה, ומגלה להם רזים וחידושים של מעלה לפי שהיה ירא השם ב"ה.

Questions To Rabbi Mandel

What Are the Criteria for Choosing a Rebbe?

Question: L'chavod HaRav HaGaon, Rav Mandel Shlita

Can you please advise me on the process of choosing and making a Rebbe? What's the criteria, and how do I "make him" my Rebbe? Does he have to know me? Please elaborate, if possible, as I have been dealing with this question, and all insights and advice would be greatly appreciated.

Thank you so much for all that you have done, and continue to do, for me and Gantz Klal Yisroel!!

Answer: Now look. Daven to get an Ehrliche Rebbe who knows you and understands you and respects you. A Rebbe who's intelligent! R' Shlomo Freifeld *Zatzal* said: "When you get a Rebbe, make sure he's smart". Very important. Get a smart, *Y'rei Shamayim*. That's number one.

And the more you respect him, the more you'll get out of him.

That's all

Hatzlacha Rabba

**You can submit your questions to Rabbi Mandel by emailing them to questionsforrabbimandel@gmail.com
To subscribe to the weekly, email weeklybitachon@gmail.com**

If you feel that this booklet has enriched your life and you would like to help us continue our life-saving work, you can make a contribution via Zelle to weeklybitachon@gmail.com

This is not a tax-deductible account. We are in the process of setting it up